

Med evangeliet i Congo.

Kintshua den 24. mai 1936.
Kjære misjonsvenner!

«Det er et troverdig ord og vel verd å mottas, at Kristus Jesus kom til verden for å frelse syndere.»
«— Og du skal kalle hans navn Jesus, ti han skal frelse sitt folk fra deres synder.»

Menneskene vil gjerne klynge seg fast til det edle og gode de har gjort i denne verden. Ja alle vil gjerne utføre noe så deres navn kan minnes med ære etter deres død. Og mange regner med, at det gode som de har gjort skal tilregnes dem til frelse, når regnskaps store dag opprinner. Det var ikke bare fariseerne på Jesu tid som stod oppe i templet og slo sig for sitt bryst, og fortalte vår Herre alle sine dyder. Nei, det er fullt op av sånne fariseere idag også. Når man taler med menneskene om Gud, og hvor nødvendig det er å få sin sjel frelst, så hører man så ofte at man fremholder sine dyder, som om Gud skulde regne med dem til sjelens frelse. Så er det i den civiliserte verden og så er det her, midt i hedenskapets mørke hvor evangeliets lys så smått har begynt å skinne. Det verste av alt for mennesker synes å være å erkjenne sine synder.

Selv disse stakkers mennesker, som jeg lever iblandt, som årtuseners vankundighet om Gud har senket ned i de avskyeligste laster og skikker, har ting å komme frem med som de mener Herren skulde regne med, når det blir spørsmål om et oppgjør mellom dem og Gud angående deres sjels frelse.

Jeg overnattet i en by to dagsmarsjer herfra og etter å ha rigget oss til i en hytte så gikk jeg ut i det herlige måneskin og fikk samlet folket til møte. En masse mennesker kom sammen og satte seg tett inntil hverandre

på plassen utenfor hytten. Etter å ha fremholdt frelsens vei, på den enkleste måte for dem, så blev det mange spørsmål å besvare etterpå. Og især var det byens høvdning som syntes det var urimelig at Gud ikke skulde ta mere hensyn til ham som hadde vært så god og snild, enn å regne ham med iblandt alle de dårlige individer som fantes i denne verden. Det var svært for ham å gi slipp på sine dyder og bare regne med det som Jesus har gjort. Men når man gir slipp på sig selv og sitt og våger å ta trosesteg fullt ut, så herlig det da blir!

Da frelses man fra synden, — frelses inn i et nytt liv hvor man får kraft til seier over synden og ved Hellig Anden bærer frukt for Gud. Vidunderlige herlige frelse som er lik for alle og kan erholdes av alle på samme betingelse: Opgi sig og sitt og motta nåden i Kristus.

Det er nu nesten 10 måneder siden jeg kom til hjemlandet. Denne tid har vært den hardeste, vanskeligste og mest prøvende tid i mitt liv. Bølgene har gått høyt, men pris skjæ Gud, loftene har gått høiere enn bølgene: «Når du går gjennom vanne, så er jgg med dig.» Det har holdt, og derfor har jeg av hjertet kunnet syngte: Guds løfter holder hvad enn jeg mister, hvad enn som brister, de brister ei.

Reparasjonen og ombygningen av bolighuset, som var meget ødelagt, er nu på det nærmeste ferdig, og Herren har latt denne prøvelse bli til velsignelse for oss, idet huset nu blir solidere, rummeligere og penere enn det var før. I et rum har vi nu montert vår lille presse og har så smått begynt å trykke. Tre rum, som riktignok har åpen vegg den ene vei, blir nu skolerum, da vi ikke har hverken forsamlingshus eller skolehus. Vi mangler ennu

pulter eller bord til skolen, men vi venter at Herren skal gjøre utvei til det med det første.

Hele eiendommen er nu inngjerdet. Flere hundrede meter solid gjerde er fullført. Staten har bedt mig velvilligst å holde gjerde og da vil vi gjerne gjøre det.

Vi har noen trofaste brødre som går ut i byene og forkynner evangeliet. Selv kan jeg nesten ikke komme ut i byene, da arbeidet her på stasjonen krever mig. Be meget for disse unge brødre som går ut med det gode budskap, at Herren må velsigne deres enkle forkynnelse til sjelens frelse.

Mine svarte venner her sender sin hjerteligste hilsen til alle venner som er med i arbeidet derhjemme og som ber for oss. Det kjennes undertiden at det er noen som ber for oss. For det er kraftige virkninger av de rettferdige bønner.

Fortsatt å be, kjære venner, om stor seier for Jesus i Kongo. Der er bare en ganske liten tid igjen å virke i, så la oss stille alt til rådighet for Jesus, så han gjennom oss kan vinne mange juveler for sin krone i Kongo. «Vi synger titt om seirens lønn derhjemme, om å få stjerner i vår krone der, men la oss aldrig noensinne glemme: de stjernerne vi mens vi var her!»

Så takker jeg hjerteligst for «Misjons-Røsten» som nu kommer. Det er en stor oppmuntring å lese beretningene fra de mange kjære venner på misjonsfeltene rundt om i verden og også fra de forskjellige trakter i vårt eget land. Gud velsigne dere alle, kjære venner, hvor dere enn har fått deres virke. La oss være tro til det ytterste, til Jesus nu snart kommer.

Hjertelig hilsen til alle, så langt bladet når.

Deres ringe bror og medarbeider

Alb. M. Christiansen.

Med evangeliet i India.

Våre elskede brødre og søstre i Herren.

«Nåde og fred fra ham som er, som var og som kommer.»
Den som seirer skal arve alle ting og jeg vil være hans Gud og han skal være min sønn.
Ap. 21. 7.)

Seier, seier, herlig blodkjøpt seier. — Seier, seier, seier hver en stund. Som Jehova lever, guddomskraft han giver og til den som tror, han seier giver.

Herlige sannhet at seiren var blodkjøpt, da Frelserens hjerte brast i døden for oss, og når han tar full besiddelse av vårt hjerte er denne herlige seier vår. Hal-leluja!

Det er nu alt igjen en lang stund siden vi sendte vårt sirkulærbrev. Tiden flyr så fort og dagene er så optatte, så skrivningen er ofte tilsidesatt. Om enn vi ikke skriver så er vi dog ofte hos eder i både tanken og bønnet, og vi føler forvisset om at I våre kjære, løfter oss op på bønnens arme.

Følte mig underbart kjekk under vinteren helt til begynnelsen av februar da jeg fikk en slags forgiftning i blodet, og svulmet op så jeg var helt ukjennelig. Det varte en to ukers tid og plagene med kløe og svie var usigelige. Men Herren har i sin nåde også tillatt dette. Arnold er kjek igjen etter å ha brukkes' begge sine arme og er nu i full aktivitet. Gud var nådig også i dette tilfelle. Priset være hans navn.

Gud er med og vi erfarer hans Andes ledelse i gjerningen. Det livgivende ord har vært utsådd både i hjem, på gater og streder samt langs landeveien og på togene. Mange mottar med glede mens andre spottes; men den slags vil vi nok alltid finne. Har vært et par ture til Kolar igjen og der samt på veien utdelte vi Guds ord. Løftet er at det ikke skal vende tomt tilbake, men

lykkelig utføre hvad Gud sender det til. Følgende er en meget oppmuntrende nyhet som kom fra nabostat, Hyderabad angående utbredelse av evangelier, og hvor mektig det er, det skrevne Guds ord. Denne stat har vært meget hård og ståt imot utbredelsen av Kristi evangelium. Men for ikke så lenge siden var noen evangelier sent ditt gjennom posten til de ledende embedsmenn. En av disse skriver at han med 29 andre møtes daglig for å studere det nye testamente og at de håper snart å komme der av de kan åpenbart bekjenne Kristus. Ikke bare som en profet, men som deres egen og verdens Frelser og Forløser. Skriveren av brevet sier at det er nu blitt bekjent at han med andre er søkende og hans svergerfar har tatt ifra ham hans hustru og lille sønn dog vil han heller lide dette enn å oppgi sin tro på Kristus. Underbart nok har Nysam, regenten av denne stat, som er muhamedan, utgitt en lov at Kristi fødselsdag skal helligholdes i hele staten. Ja, vår store Gud gjør store unger. Tenk hvilken dag det skal bli når det skal åpenbares hvad Guds ord har utrettet på denne måte. Men den enkelte av oss være trofaste og så ved alle vanne.

For en måneds tid siden hadde vi gleden av å få besøk av broder og søster Cornelius, deres to yngste barn og str. Myhre på gjennemreise til fjellet. Det var kjært å møte dem igjen og få oppmuntre hverandre til å fortsette kjempe for den tro som engang var overgitt de hellige. Her er så megen avvikeelse i våre dager at det er en oppløftelse å møte dem som bygger på grunnvolden, Kristus Jesus.

Det har vært fryktelig varmt over hele India dette år og Bangalore har ikke undgått denne hetebølge. På enkelte steder har (Forts. 4. side.)

Verdensutviklingen.

Evolusjonslæren.

Evolusjonsteorien, i dens forskjellige former, gjør sig gjeldende både innen og utenfor de forskjellige kirker og religiøse samfund. Den kjennetegnes ved påstanden om at verdensutviklingen med sine op- og nedadgående kurver dog har en stadig stigende tendens, og at denne utvikling til sist vil føre frem til fullkommenhet, uten noe inngrep fra Guds side.

Utviklingslærens opprinnelse som gjerne regnes fra det nittende århundrede — fra Spencer og Darwin med flere — er i virkeligheten meget eldre. Vi må helt tilbake til Adam og Evas tid for å

finne dens utspring, og det viser sig at den fra først av ikke kommer fra noe menneske.

I første Moseboks tredje kapittel finner vi et referat av verdens historiens første evolusjonsforedrag. Gud hadde plantet kunnskapens tre i Edens have, men han hadde forbudt mennesket å ete av dets frukt, «for på den dag du eter av det, skal du visselig dø.»

Så kom Satan med sin lære: «I skal visselig ikke dø, for Gud vet at på den dag I eter av det, skal eders øine åpnes, og I skal bli likesom Gud og kjenne godt og ondt.»

Denne lære var uten sammenligning den mest tiltalende for Adam og Eva, og den er det fremdeles for ethvert naturlig menneske.

Den inneholder en god del sannhet, men er dog fabrikkert av løgnens far.

Den bringer et nytt, overnaturlig element inn i menneskets verdensanskuelse.

Mennesket i sig selv hadde ikke kjennskap til annet enn det som det så og erfarte. Utenom dette kjennskap var det henvist til å tro og innrette sig etter det som Gud fant for godt å åpenbare.

Men så kom Satan med sin kunnskap: «Jeg har kjennskap til ting som ennu er skjult for eder. I er i virkeligheten ikke så helt avhengige av Gud. I har utviklingsmuligheter i eder selv,

bare I vil gjøre bruk av de midler som står til eders disposisjon. Et av treets frukt og I skal bli likesom Gud.»

Det første menneskepar fikk bittert angre at de lyttet til Satans røst, og det samme vil for eller senere bli tilfelle med enhver som lar sig besnære av hans forførende lære.

Når evolusjonslæren kommer tilsyne utenfor den kristne kirke, som en filosofisk teori, benekter den åpenlyst nødvendigheten av ethvert inngrep fra Gud i menneskehetens historie, og dermed også Jesu første komme.

Imidlertid har den — selvfølgelig ikke under det moderne navn evolusjonslære eller utviklingslære — allerede for lenge siden sneket sig inn i den kristne kirke. Når den gjør sig gjeldende som Gud fant for godt å åpenbare, benekter den nødvendigheten av Jesu annet komme.

Kirkehistorien forteller oss hvordan de første kristne levet som fremmede og utlendinger i verden. De hadde sitt borgerskap i himmelen og gikk i stadig forventning om Jesu gjenkomst.

Men da kristendommen blev ophøiet til statsreligion i det store romerske rike og «Kristi stedfortreder» på jorden vokste i verdslig makt og anseelse, passet det ikke lenger så godt å være fremmede og utlendinger.

Så kom Satan pånytt med sin gamle taktikk. Som han før hadde benyttet sig av kvinnens lyst til treets frukt, benyttet han sig nu av kirkenes lyst til denne verden. Det nytted ikke dengang å røre ved bibelens skapelseshistorie eller Jesu forsoningsverk. Men løgnen om kristendommens (Forts. 4. side.)

MISJONS-RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer hver 1. og 15. i måneden. Redaktør: G. Iversen. Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg. Abonnementspris er: I løssalg 20 øre, kr. 2.00 for halvåret og kr. 4.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig opplyselse og betalinger skjær til ovenstående adr.

China for Kristus.

Str. Asta Thuen sammen med kinesiske evangelister ferdig til å reise på evangelietur.

Shansi Ching Yuan, 1/6—36. De gikk ut og forkynte ordet allesteds og Herren virkede med og stadfeste ordet med de medfølgende tegn. Mark. 16, 20.

Elskede misjonsvenner! Det er nu lenge siden dere hørte noe fra oss her i Ching Yuan men det er ikke fordi Gud ikke har vært god imot oss. I sannhet han har vært trofast og vi vil reise seiermerker i hans navn og som Daniel sier: «Nu vet jeg at Herren frelser sin salvede, han svarer ham fra sin hellige himmel, med frelsende storverk av sin høire hånd. Hine priser hester, hine vogner, men vi priser Herren vår Guds navn.»

Som nok vennene vet har det vært en tung prøvsom tid på grunn av de røde som ned i provinsen. Men Gud herer bannet. Nu er det fredlig og stille igjen og det bedste av alt, det er nu en vekkende ånd over folket, der er hunger i hjertene efter den levende Gud. I de årene jeg har arbeidet i Shansi har jeg ikke sett lignende. Folket kommer til oss og spør efter veien. Hver dag blir sjele lagt til menigheten, hele familier har overgitt sig til Gud, fra den minste til den største.

I forrige uke kom en ung kvinne hit. Hun var syk både til legeme og sjel og plaget av djvelen og hun syntes ikke hun hadde noe å leve for. Hvordan hun fikk høre evangeliet var at en av de troende hadde en søster i den landsbyen hvor hun er fra. Denne unge brors søster var syk, hun hadde en lammelse i benene og kunde ikke gå, men da hun fikk høre om Jesu underbare makt til å helbrede syke, så trodde hun og hun blev salvet i Jesu navn og blev fullkommen frisk. Gud stadfestet sitt ord og som Jacob sier: «Troens benn skal hjelpe den syke og Herren skal reise ham op.» Nu kommer hun hver søndag til motene her i byen. Før kunde hun ikke gå over gulvet, nu går hun den lange veien frem og tilbake og bærer også sitt lille barn på armen.

Det var på denne måten den unge kvinnen som jeg først nevnte fikk høre om Jesus og hans frelsende makt. At han kan helbrede syke og løse de bundne og sette de plagede i frihet. Vi bad henne bo hos oss noen dager, så vi kunde mere få hjelpe henne med evangeliet. — A hvor hun var hungrig! Vi fortalte henne om Jesu fullbragte verk på Golgata og om Jesu blod som renser fra all urettferdighet. Hun gråt og bad om at Jesus måtte tilgi henne all hennes synd og Jesus løste henne underbart; men

hun gråt fremdeles og jeg spurte henne: «Er du ikke nu glad? Nu må du takke Jesus for at han har frelst dig.»

«A.» sa hun, «Når jeg tenker på hvad Jesus led for min skyld, at han blev spikret til et kors og utgjød sitt blod for mig, så kan jeg ikke annet enn gråte, jeg har mistet flere av mine søsken, men jeg har aldri grått slik over dem som nu, når jeg forstår hvad Jesus har gjort for mig. Tenk at han vilde dø for mig.»

Evangeliet om korset er en Guds kraft til frelse for hver den som tror. Nu var det ikke nok for henne at hun var blitt lykkelig, hennes første tanke var hennes mann, at han også måtte få høre evangeliet og bli frelst. Hennes mann er i en forretning her i byen og hun sendte bud efter ham og nu fikk hun den nåde å lede ham til Jesus.

Efter 3 dage gikk de begge hjem og de gjorde som kvinnen ved brønnen da hun hadde hatt et møte med Jesus. Hun gikk til byen og fortalte folket det. Disse to gikk hjem og fortalte sine foreldre hvad de hadde funnet.

Neste orgen lå disse to unge og bad til Gud, Guds kraft kom over denne unge kvinnen og hun reiser sig op og går ned av kangen og bort til det stedet hvor avgudene stod og tar dem alle ned og bærer dem ut i gården og brenner dem op, og det som ikke kunde brennes blev slått i stykker. Hun hadde ikke rådført sig med noen om dette og det vakte naturligvis stor opsikt. Gården var snart full av folk. Hennes mann blev litt engstelig over dette og tok sin sykkel og kom inn her i en fart og spurte oss hvad han skulde gjøre. Vi gikk med ham til landsbyen og der var det fullt hus og det blev en herlig anledning til å forkynne Jesu fullbragte evangelium. Denne unge kvinnes far, som ikke kjente noe til evangeliet, sa til oss: «Det var ikke i hennes egen kraft hun tok ned avgudene, det måtte være den levende Gud i henne.» og han sa videre: «Hadde jeg gått fra hus til hus og innbudt dem til møte vilde det ikke ha kommet så mange. Så brukte himmelens Gud min datter til å samle en slik masse mennesker så de fikk anledning til å høre evangeliet.»

Det er en stor opmuntring for oss på veien og se hvad Jesus kan gjøre i et menneskes hjerte og hjem. Der hvor avgudsalteret hadde hedersplassen er nu Jesus Herre. «Der er kraft i Jesu blod å rense hvit som ne.»

Må Gud drive arbeidere ut i sin høst. Det er nu en innhøstningstid, men vi er så altfor få.

Skulde det være noen av vennene som har misjonens sak på sitt hjerte og føler sig minnet av Gud om å rekke oss en hjelpende hånd så evangeliet kan spredes? Dessverre er det midlene mange ganger som hindrer oss i å sprede evangeliet. Vi trenger så snart til mere hjelp. Landsbyene ligger åpne og folket venter på at noen kan komme og bringe dem budskapet om Jesus. Elskede venner! Gjør hvad dere kan for Jesus kommer. La oss ikke møte Jesus tomhendt.

Da skal du mete de sjele som ved dine ord eller midler til frelsen kom, og ved hans blod løstes ut fra all dom.

Frydes i evighetens evighet lang, syng den herlige Gud og Lammets sang.

Lovsunge ham som har kjøpt oss til Gud og valgt oss har til sin brud.

Så til slutt en hjertelig hilsen til dere alle og med bønn om at dere vil fremdeles ta oss med innfor nådens trone.

Eders i Jesus
Aasta Thuen og
Alfhild Bjerva.

Vel møtt da i Jesu navn, for konferensen.
Oskar Gamst, Henrik Eilersen.

Søndagsskolens verdensmøte.

Sir Harold Mackintosh, President for Verdens søndagsskoleforbund

Vår hovedstad har i disse dager vært det kristelige verdenscentrum, hvor det har vært så mange deltakere til søndagsskolens verdensmøte fra 47 land. Møtet var det 12. i rekken, og har utvalgt lokale Betel. Møtet blev da begynte etter sig for hele verden.

Søndagsskolens store og herlige valg Midje åpnet seg for mange nye talere. Kl. 3 var det lokale Betel. Møtet blev da begynte etter sig for hele verden.

Den ledende skikkeise innen Verdensforbundet er Sir Harold Mackintosh. Han var også møtets øverste leder.

Det norske misjonsselskap holdt sin generalforsamling i Bergen 18—21. juni. Biskop Petersen som i en årrekke har vært selskapets formann, frasa sig valg. Sogneprest K. O. Kornelius blev ny formann.

Den viktigste sak på møtet var spørsmålet om innskrenkning eller ikke av arbeidet på misjonsmarkene på grunn av pengeavskeligheter. Stemningen var imot innskrenkning, de fleste mente at det skulde lykkes å skaffe midler nok til å holde arbeidet oppe i samme utstrekning som nu.

Ni nye misjonærer blev ordnert under generalforsamlingen.

Kina Innlandsmisjonen hadde i 1935 en samlet inntekt på ca. 3 millioner kroner i norske penger. På misjonsmarken er det døpt 7581 personer. De menigheter som hører misjonen til, har nu ca. 90,000 medlemmer. Det verste ytre hindring er roveruven. Rett som det er må noen av misjonærene flykte fra sine stasjoner, og stundom faller de i roverhender.

Når Menneskesønnen kommer, mon han da vil finne troen på jorden? Luk. 18, 8.

Menneskesønnen skal komme i sin Faders herlighet med sine engler, og da skal han betale enhver efter hans gjerning. Matt. 16, 27.

SPREDT

Stevne i Ski

Det var tidlig i det slik at vi skulde i Ski igjen. Den sist nu, og de vært gjidt med sig så fint til retgang. Indremisjon velvilligst sitt prisa var det mest mål løst. Det lengte at vi innskulde få, men på vi nok særlig blev med tilreisende var folk fra Enebakneset, Sheim, Holmsbo stenvet tok sin vi samlet mellom mennesker. Efter at met og ønsket talte Johannes dens inspirasjon og siden talte let deltagere til søndagsskolens valdsen.

Kl. 3 var det lokale Betel. Møtet blev da begynte etter sig for hele verden.

Kl. 4 var det lokale Betel. Møtet blev da begynte etter sig for hele verden.

Den ledende skikkeise innen Verdensforbundet er Sir Harold Mackintosh. Han var også møtets øverste leder.

Det norske misjonsselskap holdt sin generalforsamling i Bergen 18—21. juni. Biskop Petersen som i en årrekke har vært selskapets formann, frasa sig valg. Sogneprest K. O. Kornelius blev ny formann.

Den viktigste sak på møtet var spørsmålet om innskrenkning eller ikke av arbeidet på misjonsmarkene på grunn av pengeavskeligheter. Stemningen var imot innskrenkning, de fleste mente at det skulde lykkes å skaffe midler nok til å holde arbeidet oppe i samme utstrekning som nu.

Ni nye misjonærer blev ordnert under generalforsamlingen.

Kina Innlandsmisjonen hadde i 1935 en samlet inntekt på ca. 3 millioner kroner i norske penger. På misjonsmarken er det døpt 7581 personer. De menigheter som hører misjonen til, har nu ca. 90,000 medlemmer. Det verste ytre hindring er roveruven. Rett som det er må noen av misjonærene flykte fra sine stasjoner, og stundom faller de i roverhender.

Når Menneskesønnen kommer, mon han da vil finne troen på jorden? Luk. 18, 8.

Menneskesønnen skal komme i sin Faders herlighet med sine engler, og da skal han betale enhver efter hans gjerning. Matt. 16, 27.

SPREDTE FELTER

Stevne i Ski.

Det var tidlig i vår at vi fikk det slik at vi skulde ha et stevne i Ski igjen. Det var tre år siden sist nu, og derfor skulde det vært glidd med et igjen. Alt la sig så fint til rette også med en gang. Indremisjonen overlot oss velvillig sitt prektige lokale, og så var det mest vanskelige spørsmål løst. Det så nesten slik ut lenge at vi ingen predikanter skulde få, men på det punkt blev vi nok særlig heldig. En mengde med tilreisende kom også. Det var folk fra Askim, Enebakk, Enebakneset, Stabek, Oslo, Asheim, Holmsbo og Svelvik, og da stevnet tok sin begynnelse var vi samlet mellom 3 og 400 mennesker. Etter at Armo hadde åpnet og ønsket alle velkommen talte Johannes Hedlin under Andens inspirasjon fra 2. Mos. 29 og siden talte Bysveen og Ingvaldsen.

Kl. 3 var det dapp på vårt eget lokale Betel. To søsken fra Hobøl blev da begravet med Kristus i døpen til døden. Hedlin utførte dapphandlingen.

Kl. 4 var det møte igjen. Ragnvald Midje åpnet dette, og siden talte Kleppe som nu var kommet ut fra Oslo. Hans tekst var 1. Tes. 3, 12—13 og han talte levende og kraftig nu som alltid ellers. Siden talte undertegnede. Møtet kl. 6 blev åpnet av Filip Dammen, og siden var det mange som benyttet anledningen til å vidne om sin Frelser. Blandt disse var Falk (senior og junior), Hollen, Robinson, Bjerva, Volden og mange fler.

Stevnet dette år var et av de beste vi kan minnes. En mektig og god enhetsånd rådet fra først til sist, og både arrangerer og tilreisende var mere enn tilfreds. Gud skal ha takk som gav oss dette stevne år!

R. D a m m e n.

Det har jo vært vekselstider i Svelvik i vinter og mange kom over på Herrens side. Det blev også slik at jeg stanset over på møte søndag, og tirsdag var det misjonsmøte på Dramstad i Hurum.

På Dramstad er det en kvinne som har vært syk og hjelpes av gikt i flere år. Da hun i så måte er lidelsesfelle med min hustru, er det jo av særlig interesse for mig å besøke og tale med henne. Vi fikk et meget godt møte der.

Hurum.
Onsdag var det møte på bedehuset i Hurum. Br. Ruben Dammen var der og etter årstiden bra med folk.

Drammen.
Torsdag fikk jeg anledning til å delta i møte i Knoffsgt. Br. Bysveen var der.

V. Gran.
Søndag 5. juli var det stevne i V. Gran. Etter stevne stanset jeg og br. Hegh og det er meningen å bli her ca. 8 dage.

På gjensyn.
G. I.

Til de frie venner!

Noen ord angående evangelisering på forsømte steder i vårt land, og — vårt forhold til Ebenezerforsamlingen på Askim.

En av de saker som det var mest ordskifte om på konferansen i Drammen ifjor, var evangelisering på forsømte steder i vårt land. Det var mange gode planer opp og ren begeistring for dette arbeide, men dessverre har armene sunket, og det ser nesten ut for at det hele har falt omkull.

Det blev uttatt brødre som skulde ordne med denne sak og de fikk også mandat til å sende skikkede brødre til de forsømte steder hvor man så det var påkrevet. Plan og arbeidsmåte lovet brødrene og utarbeide og siden offentliggjøre i bladet, så snart det var mulig. Likeledes blev det besluttet når offeret til dette formål skulde optas i forsamlingene.

Alt dette så glimrende ut, og vi håper nu at det er nedlagt et godt arbeide for denne sak. Men en stor feil ved det hele er at vi ikke har fått høre den minste lyd gjennem bladet fra den uttatte komité.

La det bli litt mer fart i arbeidet, så den påtænkte plan kan bli realisert. Høsten er nemlig stor, og vi har kun en kort tid å arbeide på. Har vi påtatt oss et arbeide, må vi forsøke å fullføre det ved Guds nåde.

En annen sak som återkt er blitt lagt på mitt hjerte i den senere tid, er vårt forhold til Ebenezerforsamlingen i Askim. Det er ingen stor sak å kunne stenge forsamlingen ute, som det blev gjort på konferansen på Moss for to år tilbake. Grunnen var stor nok, naturligvis; men hvad har man gjort siden for å få ordnet forholdene? Har de brødre som stod for denne sak undersøkt muligheten av at der igjen blir et samarbeide, eller blir der bare hørt på løse rykter?

Istedefor at de frie venner skulde ta sig av saken, ser det ut til at et annet samfund har svart lyst til å arbeide sammen med vennene der. Økonomien skal etter forholdene være bra, så det er ikke det det skorter på. Og hvad det videre opplyses, skal eldstebrødrene ha helt og holdent ledelsen av forsamlingen, som nu synes å gå i et godt spor.

Burde ikke et mer samarbeide komme istand også i dette tilfelle?

Det henstilles til de brødre som blev uttatt for å ivareta denne sak å gjøre fortgang. Guds sak lider nederlag ved all den likegyldighet fra de troendes side.

Vi kan ikke lenger bare tenke

på oss selv og leve oss selv. Det er tusener rundt om oss som må reddes inn for hostiden er forbi.
Stefan Trøber.

I anledning av br. Trøbers spørsmål angående hvad der er gjort for å få ordnet saken i Askim er det vel nok å henvise til de opplysninger som er gitt om dette. Det er gjort hvad som kunde gjøres, men saken strandydet som kjent derpå at forsamlingen i Ebenezer, Askim ikke engang svarte på skrivelsen. Man kan da ikke forhandle med en forsamling som ikke vil. Det er vel å sette spørsmålet på hode slik som ovenstående skrivelse er.

Var det ikke bedre å spørre om hvad den forsamlingen som hadde forbrudt sig har gjort for å ordne sig med de andre venner.

Det vil bli en farlig praksis å slå inn på hvis — som i dette tilfelle — den som har urett skal oppmuntres til å bare kjøre i vei. Br. Trøber var jo selv med å stemte for at de hadde handlet feil og var enig i at det måtte ordnes.

Vi blander oss ikke inn i forsamlingenes anliggender og hadde aldri tenkt å komme mere inn på denne sak, men kan det tjene til at saken blir ordnet efter Guds ord så er meget vunnnet.

For oss står det da slik at forsamlingen i Askim må i allefall svare på en broderlig henvendelse først og fremst.

Så vidt vi vet venter brødrene enda på svar fra dem.

R e d.

Stevne på Bredholt.

Søndag 21. juni var det stevne hos br. Johan Bredholt i Rakkestad. Det var ikke mange tilreisende. Fra Sarpsborg kom en del av strengemusikken fra Misjons-huset og en del andre venner. Fra Ise og Rakkestad stasjon kom også noen og det blev da ikke så rent lite tilslutt.

Br. O. Karlsen talte først fra 4. Mosebok kap. 6, 22—27 v. om Guds barns navn. Han sa: Du skal legge mitt navn på Israels folk. Han henviste til dette fra mange steder i Guds ord. Etterpå var det frie vidnesbyrd.

Siste møte vidnet undertegnede fra Ap. gj. 10, 30—48. Br. Karlsen fortsatte og siden var det frie vidnesbyrd. Mange priste Gud, og flere hadde det nok blitt men da vi hadde bestilt bil til et bestemt klokkeslett måtte vi avbryte. Det var nok flere som hadde ønsket vi som fikk anledning til å vidne hadde vært kortere så flere hadde kommet til.

G. I.

Stevne i V. Gran.

Søndag 5. juli hadde vennene i Vestre Gran sitt vanlige årstevne.

Det var møtt frem venner fra Holmsbu, Trogstad, Kråkstad, Harestua, Brandbu, Lunner m. fl. steder.

Stevne holdtes på et ungdomslokale som heter Folkevang. Lokalet ligger like ved Randsfjorden, i naturskjønne omgivelser. Det var også nettop oppussat og pent pyntet.

Første møte begynte kl. 11. Br. Lars Falang leste Matt. 26, 36—46. og ønsket de fremmøtte velkommen. Derefter vidnet undertegnede fra Esaias 6, 1—10. Br. Bysveen talte fra Esaias 33, 13—17 og minnet om nødvendigheten av å høre Guds ord og at budskapet gjaldt både dem som var «nær ved og langt borte.» Br. Moger leste Esaias 40, 3—8. Han talte om at alt menneskets storhet og glans er kortvarig, men Guds ord blir til evig tid. Derefter hadde vi en bønnestund og så pause til kl. 4. I pausen var det

På farten.

Så stod åter kursen ut igjen og det bar iver med Moss som første mål. Her var det møte i parken utenfor lokalet og riktig bra med folk. Predikant Ledang var på en liten visitt i Moss og deltok i møte. Han er en av de gamle prøvede banebrytere i Frimisjonen og man kan merke at han har oplevet det han taler om. En sindig, alvorlig og lun. men på samme tid livlig og lett-flytende fremstilling, har han. Det var et riktig godt møte. Br. Lind m. fl. deltok.

Svelvik.
Uten å ha tanke på å komme til Svelvik denne gang, blev det nok slik allikevel. Her var det vennefest på «Karmel» lørdag kveld. De har malt og pusset op lokalet så det var riktig vakker der og nu skulde de ha en feststund sammen, efter strevet med oppussingen. Det blev også en riktig god feststund. Vi kjente at Herren var nær og da blir det fest. Br. Bysveen som virket i Drammen var kommet ut for å delta og mange deltok med vidnesbyrd og lovpriking. Et budskap i tunger med tyding kom også frem.

Søndagsskolestevnet på Hafslundøy

21. juni blev meget vellykket. Allerede ved littiden om morgenen kom ca. 100 barn og voksne fra øvre og nedre Skiptvedt med d/s «Krabben». Det var strålende solskinnsvær — riktig ønskedag. Efterhvert strømnet barn og voksne til fra forskjellige steder og ved 12-tiden kunne man allerede samle barna til en kort søndagsskoletime. Br. Sigmund Lucassen fra Saltnes talte til barna fra dagens søndagsskoletekst. Etterpå fikk barna frihet til å leke oppe på den vakre stevneplass.

Kl. 3 samlet barna sig i Hafslundøy skolegård hvor de marsjerte med harmonikk i spissen til stevnepllassen. Her blev de ca. 400—500 barn ønsket velkommen av undertegnede, hvorefter Arthur Ruud talte til barna og foreldrene. Bede barnekor sang siden flere vakre sanger og Lucassen avsluttet møtet.

Det var litt av en oplevelse dette stevne, og noe lignende har det aldri vært holdt på dette sted.

De tilreisende var sikkert fornøid.
S. T.

Menneskesønnen.

Menneskesønnen er kommet for å søke å frelse det som er fortapt. Luk. 19, 10.

Menneskesønnen er kommet for å gi sitt liv som løsepenger for mange. Mat. 20, 28.

Menneskesønnen har måkt på jorden til å forlate synden. Matt. 9, 6.

Solstad, Dal st. 1. juli 1936.
Kjære «Misjonsrøsten» og alle dets lesere, forøvrigt alle som elsker den Herre Jesus Kristus, og hans åpenbarelse.

«I elskede! nu er vi Guds barn og det er ennu ikke åpenbart hvad vi skal bli. Vi vet at når han åpenbares da skal vi bli ham lik, for vi skal se ham som han er.» Amen! (1. Johannes 3, 2.)

Ja mine elskede nådesønnen, det er fryd og takk i mitt indre fordi at jeg av bare nåde fikk komdi til Jesus en dag og bli fri min byrde av synd. Så nu synger jeg av hele hjerte, og synger sant også: «Synder jeg var, men nu er jeg frelst. Lov pris og ære; hos Gud vil jeg være, og der trives jeg også allerbest.

«Den som gjør synd er av djævelen for djævelen syndet fra begynnelsen. Dertil er Guds Sønn åpenbart, at han skal gjøre ende på djævelens gjerninger.» (1. Johannes 3, 8.)

«I dette er kjærligheten, ikke at vi har elsket Gud, men at han har elsket oss og sendt sin sønn til soning for våre synder.

I elskede! har Gud elsket oss så, da er og vi skyldige å elske hverandre. (1. Johannes 4, 10—11).

«I Kristus Jesus gjelder hverken omskjærelse eller forhud noe men bare tro virksom ved kjærlighet.» (Gal. 5, 6).

Paulus begynner slik med brevet til Galaterne: «Nåde være med eder og fred fra Gud Fader, og fra vår Herre Jesus Kristus. Han som gav sig selv for våre synder for at fri oss ut av den nærværende onde verden, efter vår Guds og Faders vilje. Han være æren i all evighet. Amen.»

Mitt indre er i lovsang til Gud, for hans rike nåde i mot mig. Tenk han har ikke forkastet mig så nu kan jeg vidne for stor og liten; ja for rik og fattig: «Herre jeg blir alltid hos dig.» og vi sier som en av de gamle når han gikk på bålet: «Hvorledes skal jeg kunne fornekte min Herre og Frelser. I 86 år har jeg tjent ham, han har ikke gjort mig annet enn bare godt!» Amen!

Ja, Gud har vært usigelig god imot mig og alle mine inntil idag, inntil idag.

Vi har i løpet av vinteren og våren bygget oss et nytt hus til å bo i, om Jesus venter med å komme, og for å ta imot Herrens små vidner. Som ønsker å opheie en stor Gud, og for at forkynde frelse til den fortapte. Hadde derfor bestemt innvielsesfest den 14. juni, og en riktig herlig dag oprant med sol og varme. Kl. 10½ form. begynte folk og komme med smil og deilige håndtrykk. 40 stk. fra Møller gt. 38, Oslo. med brødrekortet i spissen og mange venner fra Berger, Svelvik, Holmestrand, Minnesund og Eidsvoll, Gjøvik og Hedemarken. Ja, til og med fra Alvdal i Østerdalen, og naboer og venner her omkring. En br. sa til mig: — Tenk her er henimot 350 stk.» Men mest og best av alt var at Fyrsten over Herrens hær var og er her, Han som møtte Josva ved Jeriko og sa: «Nu er jeg kommen.» (Josva 5, 13, 14—15.)

Vennene begynte og syngte: «Velkommen hit Guds venner.» o.s.v. og «Åpent står Jesu forbar-

Henrik Ellertsen
olens
te.
ckintosh.
spdagsskole.

ar i disse da.
rige verdens-
ar vært sam-
dagsskolens
land. Motet
og har uten
de og dype
hele vårt
re og herli-
mange vek-
ev holdt i
en lysende
beide. Man
erien med
k enn nok
verdens

se innen
Harold
også mo.
S. T.

et var
ng el-
sjons-
evan-
imot
mente
kaffe
eidet
som

rdi-
en.
ekt
er
e-
r
n
a

ALAV
13

Apollo

er navnet på den ideelle *skokrem* den er lett å pusse, og gir skotøiet en varig *glans*.

mende hjerte» o.s.v. og videre:

«Vi er et folk et frigjort folk som hører Herren til.» Så en liten innledning av undertegnede og med salmen 66 gikk vi så i bønn til Gud om en av ham rik velsignet dag. Så fikk vi en sang av Brødrene og derefter blev ordet gitt til br. Sannerhaugen som er forstander i Frimisjon. Fordi Sannerhaugen har bygget huset syntes undertegnede at han burde være den første. Sannerhaugen leste en del av Salmen 103 og vidnet så varmt om alle Herrens velgjerninger. Men her hadde vi Schroeder og fru Schroeder, br. E. Thoresen, glade Olaves fra Notters, brødrene Reiersen og Loftaas fra Svelvik og Engebretsen og Haugland fra Berger.

Kl. 4 var det fest med innledning av Salmen 16. «Herren er min tilfallne del o. s. v. og bønn om at vi alltid måtte sette Herren for oss. Så blev ordet gitt til br. O. Frodesen som talte ut fra ordet i Markus 9, 8: «Da de så sig om, så de ingen uten Jesus alene.» En av mine kunder som nylig er blitt frelst, ja herlig frelst, kjøbm. Fredsvold fra Iiseng, var kommet. Han vidnet så varmt om at han møtte Jesus alene, men må Gud velsigne og bevare ham fremdeles.

Br. A. Toftener fra Oslo var også med og vidnet om Guds underbare bevarende makt og nåde i så mange år. Br. Waldemar som er leder av baptistforsamlingen i Eidsvoll brukte også stor frimødighet. Fru Schroeder og hennes 6. småpiker sang kinesisk og hele forsamlingen blev grepet. Mange brødre og søstre vidnet og sang og alle var vi enige om at Gud har vært trofast. Til sist fikk Schroeder ordet for å lese op noen hilsninger fra br. Midje, Drammen, fra Anders Hølm, Sarpsborg og fra våre kjære i Holmsbo som sendte et velsignet telegram. 1. Samuel 25, 6, sålydende: «Og I skal sige således: Til lykke! Fred være med dig, og fred med ditt hus, og fred med alt hvad du har.» Amen!

Hermed reiste vi oss og takket Gud for en så rik velsignet dag, og vi sang: Han kastet alle mine synder bak sin rygg. Han ser dem aldri mer. Han ser dem aldri mer. Som østen er fra vesten er de langt fra mig, er de langt fra mig. Han ser dem aldri mer.» og der blev sagt: Amen. Så til slutt ti tusen takk til alle som kom og til alle som ikke kunde komme. Rik velsignelse og fred over hele Guds menighet. (Apenbaringen 22, Salmen 111.)

Eders medforløste br.
Ludvig Furulund,
Solstad, Dal st.

Verdens utviklingen.

(Forts. fra 1. side.)
erobring av verden uten noe direkte inngrep fra Gud, var kirken mere enn villig til å motta. Lignelsen om surdeigen som en kvinne tok og skjulte i to skjemper mel blev anvendt som bevis for at dette var i overensstemmelse med Guds plan. At det var helt i strid med bibelens lære forøvrig var av mindre betydning. Det fikk bli bibelfortolkernes sak å ordne den ting.

I vår tid, da opplysningen er større og bibelen er alle menneskers, er det vanskeligere å holde det glænde med fortolkningskunstene. Man har derfor grepet til en annen utvei, idet man ganske enkelt beskærer bibelen for det som ikke passer. Det er ikke lenger megen respekt for det alvorlige ord i Apenbaringen 22, 19: «Dersom noen tar noe bort fra ordene i denne profetiske bok, da skal Gud ta bort hans del fra livsens tre og fra den hellige stad, som det er skrevet om i denne bok».

I en ganske liten søndagsbeaktning i en av våre dagsaviser var forfatteren — en norsk statskirkeprest — istand til «å gjøre det av med» Daniels bok og Apenbaringen, og dessuten Matteus 24, Markus 13 og Lukas 21. kapittel.

Selvfølgelig vilde det være godt om det virkelige var så at menneskene stadig blev bedre, — at kristendommen var iferd med å gjennemsyre verden — at denne verdens sykdom ikke var til døden. Det er jo også tilsynelatende en god og vakker tanke som ligger til grunn for denne lære, — det er bare det å bemerke at den ikke er i overensstemmelse med sannheten.

Mens teorien om det evige kretsløp — at alle ting vedblir å være som de var fra skapningens begynnelse — karakteriserer det naturlige menneskes syn, er den lære Satans tolkning av verdens utviklingen, og den er like falsk og like farlig, enten den fremstilles åpenlyst i den renyddede evolusjonslære eller mere og mindre maskert i gamle katolske eller moderne ny teologiske læresetninger.

Det hender at læger undlater å fortelle sin patient at hans sykdom er til døden, selv om de meget godt vet det, og det påstås at mange syke ikke tåler å høre det. Man skjuler sannheten av medlidenshet.

Satan skjuler også sannheten. Men det er ikke av medlidenshet. Han forteller den døende verden at sykdommen er på retur, — det blir bedre og bedre for hver dag. Og dette gjør han for å for-

Troende venner!

Besøk BANK-KAFEEN
(Trygve Gabrielsen)
Ploens gt. 2 b II, ved Youngstorvet, Oslo.
God middag,
Kaffe og smørbrød.
Rimelige priser.

hindre at menneskene forbereder sig på døden — på denne tidsalders ende.

Med evangeliet i India

(Forts. fra 1. side.)
det vært op til 122 F. grader i skyggen. Vi har nu hatt noen dages veldige regnbyger og vi er så taknemlig til Herren for det, da det har kjølet luften og det er lettere å ånde.
Motta så vår hjerteligste takk for deres interesse for denne gren av Guds store vingård og deres hjelp i bønn. Må Guds rike velsignelse være deres del og må I få mange sjele som lenn.
Fredshilsen i Kristus Jesus fra oss alle til den enkelte og forsamlingene.
Deres i hans bunnløse nåde blivende
Str. A m a n d a D e s m o n d.

Kvitteringer.

Fra Stavanger.
Siden 10. mai er innkommet til nytt lokale fra:
B. Stavanger kr. 5
Skml, Møsterhamn 5
C. S., do. 5
O. S., do. 5
S. S., do. 5
O. S. Skutesnæs 5
Afrikamisjoner M. H. 5
Fru T. Flekkefjord 5
E. A., Stavanger 5
H. A. Volda 5
Fra vennestevnet ved G. Svennevik 115

Efter planen skulde nu tiden for innsamlingen være gått, (dog står det selvfølgelig ennå åpent for enhver og gi sin skjerv) og vi sier ennå engang en hjertelig takk til alle givere. Herren velsigne igjen. Vi har en sterk følelse av at det som er gitt er gitt for Herren og det er hvad vi ønsket. Ganske visst er ikke alle vanskeligheter overvundne ennå og forsåvidt kunde vi ønsket et større resultat, men vi vet at der stilles store krav til dem som yder fortiden, og den samme lille flokk er det jo som alltid yder til alt og alle. Men de skal ingeniunde miste sin lønn. (Matt. 10, 42, 2. kor. 9, 8—10). Deilig er det også at Guds velbehag ikke er betinget av stort eller litet, men etter redbonheten. (2. kor. 8, 12). Gud ser til hjertet og elsker en glad giver.
Nu er vi kommet derhen at vi er begynt og rive det gamle og går så igang med grunnmuren til det nye, og utpå høsten vil forhåpentlig det hele stå ferdig. Med Guds hjelp vil det lykkes.
Med fredshilsen
For vennene
O. Ottesen.

Den norske Congomisjon.

I tiden 1. jan. til 30. juni 1936 har jeg mottatt følgende beløp til misjonær Alb. M. Christiansens virksomhet i Belgisk Congo.

Post søkes.

Post som hushjelp søkes, eller for å være som famillemedlem i godt troende hjem. Helst i liten familie.
Ekspedisjon anviser.

Personlige givere anført med forbokstaver):
Oslo og Sørkedalen v. Ole O. Fjeld kr. 550.00
Moss, Logen v. Jul O. Lind 100.00
Moss, kvinnemisjonen v. fru Albertha Larssen 200.00
Moss, J. O. L. (til evangelist) 75.00
Hamar, «Jo» 20.00
Bellingmo, B. L. 5.00
Do. E. L. 20.00
Do. I. L. 50.00
Ø. Smestad, A. J. (til evangelist) 40.00
Sarpsborg, v. J. Bergh 146.26
Viken og Røros, v. fru Gu-nelia Haugen 45.00
Magnor v. A. Bekåsen 190.00
Fjelstrand v. Hj. Aschim 160.00
Haugesund v. P. Sagstad 50.00
Horten, anon. 25.00
Guldverket, Eidsvold v. Elin de Flon Solberg 50.00
Holmsbu, kvinneforeningen v. Signe Iversen 110.00
Hyggen, O. K. M. 10.00
Narestø, I. og R. H. 10.00
Tue og Sundal v. P. Haise 75.50
Drammen, Knoffs gt. 6 67.00
Do. do. barnem. v. Johs. Ihlebek 30.00
Drammen, I. F. 5.00
Drammen, Congomisjonen 411.84
Idet jeg herved kvitterer for mottagelsen av ovennevnte beløp, ber jeg de enkelte givere motta en hjertelig takk og hilsen.
Danvik pr. Drammen 1. juli 1936.
Erling Syvertsen.

Innkomet til C. Brundtland, China, første halvår 1936:
Vennene på Eigerøy kr. 142.13
J. K. Etne 25.00
I Spurkland 10.00
En søster Bergen 30.00
Søster Ingebrigtsen, Bergen 2.00
br. Andreaes, Bergen 30.00
De eldste st. misjon i Bergen 31.00
Forsamlingen i Skostredet 17, Bergen 40.00
A. S. Seim 10.50
T. S. Etne 10.00
Misjonen Skarsvåg Finnmark ved A. Pedersen 25.00
T. S. Folkestadbygd 10.00
Misjonsv. Betania, Berger i Vestfold ved M. Bullin 50.00
Ven. i Skudeshavn ved M. Ness 40.00
Ven. på Ballestad ved M. Fleseland, Spangereid 70.00
Hvorfor jeg med takk kvitterer.
Bergen 1. juli 1936.
L. Hvidsten,
kasserer.

Berger N. Johnsen, Argentina.
Knut Andersen Høyer Narrestø kr. 10.00
L. & I., Minde st. 20.00
O. Knudsen, Nesby 15.00
På stevne på Vatnarheia, Bø, Telemark ved kassereren 70.00
W. & Co., Åkerøya til bil Ragnhild Kåsa, Bø Telemark 25.00
Tilsammen kr. 155.00
H. H. Sonstebø, kasserer. Oterholt, Bø, Telemark.

Ny bok

BEKJENNELSER
Av Jørgen Dammen
(Efterlatt manuskript)
Kan bestilles i Misjons-Røst, eksp. og hos Ruben Dammen, Ski. Pris kr. 0.50 + porto øre.

Vennestevne

avholdes søndag 19. juli lokale Vestheim, Minnesund. Møte kl. 11 og 5, hvortil alle venner er hjertelig velkomne. Mat medtas, kaffe, melk brus fæes kjøpt på stedet. Vel møtt i Jesu navn.
Broderligst
Evangelist E. Thoresen, Minnesund, Eidsvoll.

Stevne

i Fremtiden, Askim lørdag 23. og søndag 26. juli. Velkomstmøte lørdag kl. 8. Søndag møter kl. 11, 3 og 7. Venner fra fjern og nær velkomne.
For vennene
O. Falck.

Stevne

i Betania, Rygge, søndag 23. august. Møter kl. 11, 4 og 7. 7 mans musikken fra Haugland deltar. Alle velkomne. For menigheten
Hans Utne.

Vennestevne

Karmel, Svelvik søndag 16. august. Talere fengselsmiss. Ingvaldsen, Ruben Dammen m. fl. Velkommen i Jesu navn.

Vennestevne

avholdes ved Guds nåde Brevikbotn, Finnmark søndag og mandag 16—17 august f. k., hvortil Guds folk fjernet og nær er hjertelig velkomne.
Velkomstmøte lørdag kveld kl. 8.
For vennene
Niils Stien.

Konferanse.

I forbindelse med vennestevnet i Honningsvåg sist i august, vil der bli avholdt et konferanse fra tirsdag den første september og tre aften dager fremover, for de fra predikanter og eldste brødre Nord-Norge.
Vennene på stedet har vel villigst stillet sig til tjeneste med hensyn til innkvartering.
Man melder sig til Johan Larsen Honningsvåg. Vi henstiller til vidnene, eldste brødrene og tilsynsmenn i gjøre hvad de kan for å delta.
Oskar Gamst.
Henrik Elertsen.

Vennestevne.

Vennene i Honningsvåg, Finnmark, innbyder til et fritt evangelisk stevne søndag den 30. august. Stevnet begynner lørdag kl. 20 på baptistlokalet «Betania». Enhver der ønsker å delta er velkommen i Herrens navn. Innmeldelse kan sendes utgjør av M. Pedersen eller undertegnede.
For vennene
Johan Larsen.

Høststevne

avholdes i Bethania i Arendal, 5te, 6te og 7de september. Predikende brødre og andre der ønsker å delta bedes i god tid tilskrive undertegnede. Nærmere bekjtgjortelse senere.
Lars J. Larsen, ledende eldste.
Postadr.: Barbu, Arendal.

NUMMER

God

Kjære v... Med G... ning lyk... Det er m... here herfr... grensen hv... har vært s... somhet, sk... at alt er... Det er j... røveri og... måte å sk... men også... Stakkels f... faller i de... ke ferdes... man nødig... en anledn... konsulatet... dere derh... der. For... bange for... 500,000 m... I en ny l... ge hj... Da et m... lest (om... vil de få... har det a... ge evang... traktat av... tur. Diss... vi nu kun... 200 lands... sener av... ha et br... evangelie... skriften a... dem. Ved... skaper tr... på at I g... leluja!... Borgm... Ch'ing, a... sinnet o... tilbød at... litteratur...

Titler.

I «Ba... sender k... Skal... med å... i titelve... ser mar... blad på... Skal m... en av d... gangen... deler e... på fles... tighet... skade v... innskre... onråde...